

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M. B.**, bývajúceho v L., zastúpeného Mgr. P. M., advokátom vo V., proti žalovanej **Z. B.**, bývajúcej vo V., zastúpenej spoločnosťou G., so sídlom v B., **o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 9 C 252/2005, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 20. júna 2012 sp. zn. 5 Co 329/2011, takto

r o z h o d o l :

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Nitre z 20. júna 2012 sp. zn. 5 Co 329/2011 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nitra rozsudkom z 25. októbra 2011 č.k. 9 C 252/2005-439 určil, že do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania patria hnutel'né veci uvedené pod položkami 1. až 40. výrokovej časti rozsudku v zostatkovej hodnote spolu 1 912,37 €, zostatok na bežnom účte vo V. v sume 10,64 € a nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. V. zapísané na LV č. X. ako byt č. X. nachádzajúci sa na X. podlaží, vchod č. X. obytného domu súp. č. X. na parc. č. X. - zastavané plochy a nádvoría o výmere X. m² vrátane spoluvlastníckeho podielu 61/972-ín spolu v hodnote 36 700 €. Súd konanie ohľadne položiek 20., 21., 36., 39., 41. až 45. a 46. pre späťvzatie návrhu zastavil. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (účastníkov) vysporiadal tak, že do výlučného vlastníctva žalobcu prikázal hnutel'né veci pod položkami 24. a 26. a zostatok na účte vo V., t. j. veci spolu v hodnote 256,24 €. Do výlučného vlastníctva žalovanej súd prikázal hnutel'né veci pod položkami 1. až 16., 18., 19., 22., 23., 25., 27. až 35.b), 37., 38. a 40. v hodnote spolu 1 666,77 € a nehnuteľnosť (byt č. X. vrátane spoluvlastníckeho podielu 61/972-ín k parc. č. X. v kat. úz. V.) spolu v hodnote 36 700 €. Žalovanú zaviazal zaplatiť žalovanému sumu 19 055,265 € do 180 dní od právoplatnosti rozsudku z titulu finančného vyrovnania podielu na zrušenom a vyporiadanom bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (ďalej len "BSM").

Každého z účastníkov zaviazal zaplatiť na účet prvostupňového súdu súdny poplatok v sume 386,23 € v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. S poukazom na závery vykonaného dokazovania mal prvostupňový súd za preukázané, že masu BSM účastníkov konania tvoria hnutelné veci uvedené vo výrokovej časti rozsudku spolu v hodnote 1 912,37 €. Hodnota hnutelných vecí bola určená znaleckými posudkami, pričom všetky hnutelné veci s výnimkou hnutelných vecí označených položkami 24. a 26. zostali v užívaní žalovanej, ktorá aj súhlasila s prikázaním týchto vecí do jej výlučného vlastníctva. Súd prikázal hnutelné veci pod položkou č. 24. a 26., ako aj zostatok na účte vo V. v sume 10,64 € do výlučného vlastníctva žalobcu. Vyporiadanie BSM sa týkalo všetkých vecí tvoriacich masu BSM účastníkov konania, pričom pri vyporiadaní bol zohľadnený aj režim užívania hnutelných vecí žalobcom, resp. žalovanou v čase po rozvode ich manželstva. Ohľadne vyporiadania nehnuteľností (byt a spoločné časti a spoločné zariadenia) súd akceptoval tú skutočnosť, že žalovaná spolu s deťmi byt užíva od rozvodu manželstva, resp. ešte pred rozvodom a doposiaľ nemá vyriešenú bytovú otázku. S prikázaním bytu do jej výlučného vlastníctva prestala súhlasiť až po podaní posledného znaleckého posudku v danej veci ohľadne určenia zostatkovej hodnoty predmetného bytu, ktorý vypracoval znalec J. B.. Súd nevzhladol dôvod predmetný byt prikázať do podielového spoluvlastníctva účastníkov konania, čo by znamenalo, že by s najväčšou pravdepodobnosťou musel nasledovať ďalší súdny spor a tým by nedošlo k vyporiadaniu všetkých majetkových hodnôt získaných účastníkmi tohto konania. Žalovaná nesúhlasila s prikázaním bytu do jej výlučného vlastníctva, pretože nie je solventná vyplatiť žalobcu. Spolu hodnota aktív účastníkov konania predstavuje sumu 38 623 €, z čoho pre každého z nich by malo pripadnúť 19 311,505 € ($38\,623,10 : 2$). Vzhľadom k tomu, že žalobcovi boli prikázané hnutelné veci spolu v hodnote 256,24 €, žalovaná je mu povinná na finančné vyrovnanie jeho podielu zaplatiť sumu 19 055,26 € ($19\,311,505 - 256,24$) a to v lehote do 180 dní od právoplatnosti rozsudku. O poplatkovej povinnosti účastníkov konania za vyporiadanie BSM rozhodol súd prvého stupňa podľa položky č. 6a Sadzobníka súdnych poplatkov, keď každému z účastníkov uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 386,23 € na účet Okresného súdu Nitra do troch dní od právoplatnosti rozsudku ($38\,623 : 100 = 772,46 : 2 = 386,23$ €).

Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Nitre rozsudkom z 20. júna 2012 sp. zn. 5 Co 329/2011 rozsudok súdu prvého stupňa v časti v ktorej odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ohľadom určenia vecí patriacich do BSM potvrdil s tým, že hodnota nehnuteľností – bytu nachádzajúceho sa v katastrálnom území V., zapísaného v Liste

vlastníctva č. X. ako byt č. X. na X.. podlaží vo vchode č. X. bytového domu so súpisným číslom X. na parc. č. X. vrátane spoluvlastníckeho podielu 61/972 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a k pozemku s parc. č. X. - zastavané plochy a nádvoria vo výmere X. m² sa stanovuje sumou 22 950,25 €. V časti týkajúcej sa výroku o vyporiadaní BSM a prikázaní hnutel'ných vecí a nehnuteľností účastníkom konania napadnutý rozsudok potvrdil. V ostatnej časti napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalovanému z titulu finančného vyporiadania sumu 12 180,39 € v lehote do 180 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcu a žalovanú zaviazal zaplatiť spoločne a nerozdielne súdny poplatok za vyporiadanie BSM v sume 497 € na účet Okresného súdu Nitra v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovanej priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v rozsahu 50 %. Odvolací súd dospel v súvislosti s finančným vyrovnaním z dôvodu, že na rozdiel od súdu prvého stupňa považoval za zostatkovú hodnotu predmetného bytu č. 18 ku dňu vyporiadania BSM sumu 22 950,25 € a nie sumu 36 700 €, ktorú v dôsledku záveru znaleckého posudku vypracovaného znalcom J. B. akceptoval prvostupňový súd. Podľa názoru odvolacieho súdu práve táto suma (22 950,25 €) vyjadruje aktuálne platnú všeobecnú hodnotu predmetného bytu, ktorá je zvýraznením reálnych cien na trhu s bytmi v súčasnosti. Všeobecná zostatková hodnota, tak ako ju určil znalec J. B. v rámci ním podaného znaleckého posudku je cenou príliš vysokou, nezohľadňujúcou celkový pokles cien bytov na trhu v súčasnosti v porovnaní s obdobím cca pred 3 až 5 rokmi. K určeniu zostatkovej hodnoty predmetného bytu v sume 22 950,25 € odvolací súd došiel tým spôsobom, že spriemeroval zostatkové hodnoty predmetného bytu uvádzané znalcami B. (36 700 €), D. (19 916,35 €), V. (13 941,45 €) a P. (21 244,41 €) pre potreby tohto konania ($36\,700 + 19\,916,35 + 13\,941,45 + 21\,244,41 = 91\,802,21 : 4 = 22\,950,25$ € po zaokrúhlení). Pokiaľ ide o pridelenie predmetného bytu vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach do výlučného vlastníctva žalovanej, tak odvolací súd poznamenal, že je to práve žalovaná, ktorá spolu s maloletým dieťaťom, ktoré jej bolo zverené do výchovy, nemá vyriešenú bytovú otázku, v predmetnom byte stále býva a takmer počas priebehu celého konania trvala na tom, aby jej byt bol pridelený do výlučného vlastníctva. Svoje stanovisko v tomto smere žalovaná účelovo zmenila, až po stanovení zostatkovej hodnoty predmetného bytu znalcom J. B. na sumu 36 700 €. Prikázanie predmetného bytu do výlučného vlastníctva žalobcu by bolo v danom prípade nespravodlivé, pretože tento si po rozvoде manželstva na vlastné finančné náklady vyriešil svoju bytovú situáciu, pričom v uvedenom byte sa už dlhšiu dobu vôbec nezdržiava. Po čiastočnej korektúre zostatkovej hodnoty bytu č. 18 vrátane podielu na spoločných častiach a zariadeniach obytného domu súp. č. X. v kat. úz.

V. predstavuje hodnota masy BSM účastníkov konania spolu sumu 24 873,26 € (1 912,37 + 10,64 + 22 950,25), z čoho na každého z účastníka pri zachovaní rovnosti podielov pripadá suma 12 436,63 € (24 873,26 : 2). Vzhľadom k tej skutočnosti, že žalobcovi boli prikázané hnutelné veci spolu v hodnote 256,24 €, uvedenú sumu je potrebné odpočítať od sumy 12 436,63 € ako ideálneho podielu z titulu vyporiadania BSM. Rozdiel medzi týmito sumami po zaokrúhlení (12 436,76 – 256,24) predstavuje potom sumu 12 180,39 €, ktorú je povinná z titulu finančného vyrovnania zaplatiť žalovaná žalobcovi, pretože práve o túto sumu dostala žalobkyňa viac oproti jej ideálnemu podielu (22 950,25 + 1 666,77 – 12 436,63 = 12 180,39 €). Čo sa týka sumy vyrubeneho súdneho poplatku za samotné vyporiadanie BSM účastníkov tohto konania, odvolací súd vzhľadom na čas podania tohto návrhu (november 2005) ako aj s poukazom na vtedy platnú položku č. 6b Sadzobníka súdnych poplatkov vyrubil obidvom účastníkom povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok v sume 497 € na účet Okresného súdu Nitra v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výška vyrubeneho súdneho poplatku 497 € predstavuje 2 % z celkovej hodnoty masy BSM účastníkov tohto konania, t. j. zo sumy 24 873,26 €. Odvolací súd na základe žiadosti žalovanej o oslobodenie od súdnych poplatkov s poukazom na ustanovenie § 138 ods. 1 O.s.p. pri akceptovaní jej zárobných pomerov, ako aj s prihliadnutím na majetkovú hodnotu, ktorú táto získala vyporiadaním BSM, priznal žalovanej 50 % oslobodenie od poplatkovej povinnosti v tomto konaní. S poukazom na ustanovenie § 224 ods. 4 O.s.p. odvolací súd v tomto konaní o trovách konania nerozhodoval, nakoľko o nich rozhodne súd prvého stupňa vo svojom samostatnom rozhodnutí, ktoré vydá po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Uvedený rozsudok odvolacieho súdu napadol žalobca dovolaním z dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku v časti, v ktorej bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, t. j. v časti, v ktorej odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ohľadom určenia vecí patriacich do BSM potvrdil s tým, že hodnota nehnuteľností – bytu nachádzajúceho sa v katastrálnom území V.; zapísaného v Liste vlastníctva č. X. ako byt č. X. na X.. podlaží vo vchode č. X. bytového domu so súpisným číslom X. na parc. č. X. vrátane spoluvlastníckeho podielu 61/972 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a k pozemku s parc. č. X. - zastavané plochy a nádvoría vo výmere X. m² sa stanovuje sumou 22 950,25 € (teda rozsudok súdu prvého stupňa v danej časti nie potvrdil, ale ho zmenil), ako aj v časti, v ktorej odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi z titulu finančného vysporiadania

sumu 12 180,39 € v lehote do 180 dní od právoplatnosti rozsudku, a žiadal, aby dovolací súd na základe ustanovenia § 243b ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdí. V dovolaní uviedol, že argumentácia a právne posúdenie veci odvolacím súdom ohľadom stanovenia ceny spornej nehnuteľnosti (bytu č. X.) je zásadne nesprávne a nespravodlivé.

Žalovaná navrhla, aby dovolací súd podané dovolanie v celom rozsahu zamietol a zároveň žalobcu zaviazal na zaplatenie trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), pristúpil najskôr k posúdeniu otázky, či je žalobcom podané dovolanie procesne prípustné (§ 236 a nasl. O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia je založená na rozdielnosti rozsudku odvolacieho súdu a rozsudku súdu prvého stupňa. O rozdielne rozsudky ide vtedy, ak okolnosti významné pre rozhodnutie veci posúdili oba sudy rozdielne, v dôsledku čoho odlišne určili alebo deklarovali práva a povinnosti účastníkov. Pre posúdenie, či ide o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, nie je významné formálne hľadisko (ako odvolací súd formálne rozhodol alebo ako formálne svoj výrok označil), ale obsahové hľadisko – vzťah rozsudku odvolacieho súdu a rozsudku súdu prvého stupňa v tom zmysle, či práva a povinnosti účastníkov sú určené (deklarované) rovnako alebo odlišne.

Výroková časť napadnutého rozhodnutia vo veci samej sa vnútorne člení a skladá z viacerých oddelených častí, z ktorých niektoré vyznievajú tak, že ide o potvrdzujúci výrok rozsudku, napriek tomu ale celý výrok vo veci samej bol jednotným rozhodnutím o vyporiadaní BSM (viď § 212 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a ako celok ho treba považovať za zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu v zmysle § 238 ods. 1 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie

odvolacieho súdu v rozsahu vyplývajúcom z § 242 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu nie je správny.

Občiansky súdny poriadok umožňuje účastníkovi podať dovolanie len z tých dôvodov, ktoré sú taxatívne uvedené v § 241 ods. 2 O.s.p. Dovolanie môže byť podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolacích návrhov v prípadoch uvedených v ustanovení § 242 ods. 2 písm. a/ až d/ O.s.p. Pri vyporiadaní BSM podľa § 150 Občianskeho zákonníka ide o prípad, v ktorom z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyporiadania vzťahu medzi účastníkmi konania, kedy dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 242 ods. 2 písm. d/ O.s.p.; R 1/1975).

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Vady v zmysle § 237 O.s.p. dovolať nenamietal a tieto ani najavo v dovolacom konaní nevyšli.

I keď výroková časť rozsudku o vyporiadaní BSM obsahuje vždy viacero výrokov (medziiným o tom, čo sa z BSM prikazuje tomu-ktorému účastníkovi konania a o tom, či a čo má jeden z nich plniť druhému na ich úplné vyrovnanie), treba na toto rozhodnutie hľadieť ako na jednotný celok, ktorý má komplexne vyporiadať doterajšie práva účastníkov konania z BSM a konštituovať ich nové práva. Ak účastník konania napadne odvolaním rozsudok súdu prvého stupňa o vyporiadaní BSM (či už ako celok, alebo niektorý z jeho výrokov), odvolací súd nie je v zmysle § 212 ods. 2 písm. d/ O.s.p. viazaný rozsahom odvolania. V takom prípade žiadny z výrokov odvolaním napadnutého rozhodnutia vo veci samej nenadobúda oddelene právoplatnosť (§ 206 ods. 2 O.s.p.); odvolací súd musí vždy preskúmať celé rozhodnutie súdu prvého stupňa o vyporiadaní BSM (všetky jeho výroky vo veci samej) a v nadväznosti na výsledky svojho odvolacieho prieskumu môže toto rozhodnutie len ako celok buď potvrdiť (§ 219 O.s.p.) alebo zmeniť (§ 220 O.s.p.) alebo zrušiť (§ 221 O.s.p.).

Pokiaľ odvolací súd na základe odvolania podaného proti rozsudku súdu prvého stupňa o vyporiadaní BSM pristúpi k zmene napadnutého rozhodnutia vo veci samej (o tento

prípade ide aj v preskúmvanej veci), nemôže niektorý výrok prvostupňového rozsudku potvrdiť a iné výroky zmeniť alebo zrušiť. Odvolací súd pri zmene rozhodnutia (§ 220 O.s.p.) nahradzuje v tomto prípade rozhodnutie súdu prvého stupňa ako celok. Z povahy rozhodnutia o vyporiadaní BSM vyplýva, že odvolací súd musí pri zmene odvolaním napadnutého rozhodnutia sám nanovo a v celom rozsahu vyporiadať všetky práva a povinnosti účastníkov z právneho vzťahu BSM a tiež nanovo konštituovať ich práva z novovzniknutých právnych vzťahov. To medziiným znamená, že odvolací súd musí vo svojom zmeňujúcom rozsudku znovu uviesť konkrétny výpočet vecí v BSM, ktoré pripadajú do výlučného vlastníctva toho-ktorého účastníka, a tiež určiť, či a aké plnenie má jeden z účastníkov poskytnúť druhému účastníkovi na ich úplné vyrovnanie.

V danom prípade ale výroková časť rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci samej týmto zásadám nezodpovedá.

Ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia pred súdom prvého stupňa (§ 211 ods. 2 O.s.p.).

Z ustanovenia § 125 O.s.p. vyplýva, že za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov obce, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

V zmysle ustanovenia § 220 O.s.p. odvolací súd zmení rozhodnutie súdu prvého stupňa, ak nie sú splnené podmienky ani na potvrdenie (§ 219 O.s.p.), ani na jeho zrušenie (§ 220 O.s.p.).

Ak odvolací súd má za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu opakuje sám (§ 213 ods. 3 O.s.p.).

Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom toho, aby odvolací súd mohol zmeniť napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, ak má za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a na ním založených následných právnych záveroch, je opakovanie dokazovania v potrebnom rozsahu odvolacím súdom. Podmienkou zmeny rozhodnutia súdu prvého stupňa v takomto prípade je teda skutočnosť, že odvolací súd opakuje v potrebnom rozsahu dokazovanie, na základe

ktorého dospeje k skutkovému stavu, odlišnému od skutkového stavu zisteného prvostupňovým súdom, tvoriaceho podklad pre rozhodnutie v danej veci.

Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že odvolací súd z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyvodil odlišné skutkové zistenia a na ich základe aj právne závery, ako súd prvého stupňa bez toho, aby vo veci vykonal potrebné dokazovanie (zopakovanie alebo doplnenie).

Ak sa chcel odvolací súd odchýliť od skutkových zistení súdu prvého stupňa na základe bezprostredne pred ním vykonaných dôkazov, mal dokazovanie v zmysle § 213 ods. 3 O.s.p. sám v potrebnom rozsahu opakovať a zadovážiť si tak rovnocenný poklad pre odlišné hodnotenie dôkazov v zmysle § 132 O.s.p. Len takýto postup je v súlade so zásadou priamosti a ústnosti civilného procesu, ktoré zásady zostali zachované aj po účinnosti novely Občianskeho súdneho poriadku vykonané zákonom č. 273/2007 Z.z. vrátane novely uskutočnenej zákonom č. 348/2008 Z.z. Je neprípustné, aby odvolací súd k svojim odlišným skutkovým zisteniam, dospel len na základe prehodnotenia dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa. Na to, aby ich mohol inak zhodnotiť, ich musí v odvolacom konaní opäť vykonať.

Odvolací súd podľa týchto ustanovení a zásad v danej veci nepostupoval, keď vo svojom zmeňujúcom rozhodnutí vychádzal z dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa, na základe ktorých ale dospel k iným skutkovým zisteniam, z ktorých vyvodil iný právny záver bez toho, aby doplnil alebo opakoval dokazovanie vykonané súdom prvého stupňa.

Žalobca sa na súde prvého stupňa domáhal vyporiadania BSM. Súd prvého stupňa sa okrem iného zaoberal otázkou určenia výšky zostatkovej hodnoty bytu č. 18 vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach v katastrálnom území V. ku dňu vyporiadania BSM. Súd prvého stupňa pri učení hodnoty predmetného bytu vychádzal zo záveru znaleckého posudku vypracovaného znalcom J. B. 24. júla 2011 (posledný vyhotovený) a hodnotu bytu stanovil na 36 700 €. V porovnaní s uvedeným odvolací súd považoval za aktuálne platnú všeobecnú hodnotu predmetného bytu sumu 22 950,25 €. Odvolací súd dôvodil, že všeobecná zostatková hodnota, tak ako ju určil znalec J. B. v rámci ním podaného znaleckého posudku je cenou príliš vysokou, nezohľadňujúcou celkový pokles cien bytov na trhu v súčasnosti v porovnaní s obdobím cca pred 3 až 5 rokmi. K určení zostatkovej hodnoty predmetného bytu v sume 22 950,25 € odvolací súd dospel tým spôsobom, že spriemeroval zostatkové hodnoty predmetného bytu uvádzané znalcami B.

(36 700 €), D. (19 916,35 €), V. (13 941,45 €) a P. (21 244,41 €) pre potreby tohto konania (36 700 + 19 916,35 + 13 941,45 + 21 244,41 = 91 802,21 : 4 = 22 950,25 € po zaokrúhlení). K takémuto odlišnému záveru mohol odvolací súd dospieť len na základe prehodnotenia vykonaných dôkazov.

Obsah zápisnice z pojednávania pred odvolacím súdom z 20. júna 2012 (č. I. 477) svedčí o tom, že odvolací súd v skutočnosti nevykonal žiadne dokazovanie. Doplnením dokazovania alebo jeho zopakovaním, nie je totiž podanie správy o doterajšom priebehu konania povereným členom senátu ani vyjadrenie účastníkov konania k veci na odvolacom pojednávaní.

Odvolací súd si tak nezadovážil rovnocenný procesný podklad pre odlišné hodnotenie dôkazov a preto sú jeho skutkové a na ne nadväzujúce právne závery zatiaľ predčasné a dovolaciemu súdu neprislúcha v súčasnom štádiu konania oprávnenie na ich hodnotenie.

Pokiaľ dovolateľ namietal, že zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Dovolateľom napadnutý rozsudok nebolo možné v dovolacom konaní podrobiť prieskumu z hľadiska správnosti zaujatých právnych záverov, lebo skutkové zistenia odvolacieho súdu vyplývajúce zo spisu nedávajú (vzhľadom na tzv. inú vadu konania) pre toto posúdenie dostatočný podklad.

So zreteľom na vyššie uvedené procesné pochybenia odvolacieho súdu dospel dovolací súd k záveru, že v predmetnom konaní došlo k tzv. inej procesnej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na tieto procesné vady konania zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O.s.p.). S prihliadnutím na dôvody, ktoré viedli k potrebe zrušiť rozhodnutie, nezaoberal sa ďalšími námietkami uvedenými v dovolaní (vrátane námietky, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení).

Najvyšší súd Slovenskej republiky na záver poznamenáva, že výrok rozsudku odvolacieho súdu, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovanú (odporkyňu) zaviazal zaplatiť žalovanému (odporcovi) z titulu finančného vyporiadania sumu 12 180,39 € v lehote do 180 dní od právoplatnosti rozsudku je nevykonateľný.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. júla 2014

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová